tělese silničním a že tedy nejsou v rámci povinnosti z § 44 česk. vod. zák. plynoucí, nemohl v tom soud nalézti ani nezákonnosti, ani vady řízení, a musil proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 5472.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Převodem ve smyslu odst. 1. a 2. §u 1 dávkových pravidel č. 143/22 není, zřídí-li zcizitel nemovitosti při jejím převodu na prospěch nabyvatele nemovitosti právo s držbou této nemovitosti spojené.

(Nález ze dne 10. března 1926 č. 4946.)

Věc: František a Anna K v Š. a inž. Edmund W. v T. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost ing. Edmunda W. se dílem zamítá jako bezdůvodná, dílem odmítá jako nepřípustná. Ke stížnosti Františka a Anny K. zrušuje se nař. rozhodnutí, pokud se týká věci samé, pro nezákonnost.

Důvody: Plat. rozkazem zemsk. insp. pro zem. dávky v Praze z 28. března 1924 byla vyměřena dávka částkou 15.656 K 25 h z převodu části pozemků č. kat. ... a pozemků č. kat. ... ve Š. st-ly manžely Františkem a Annou K. ve Š. kupní smlouvou z 22. května 1923 ing. Edmundu W. v T. za 6832 K 50 h zcizených a za služebnosti dle odst. II., III. a IV. uvedené kupní smlouvy za 45.000 K ing. Edmundu W-ovi zřízené.

Odvolání do plat. rozkazu toho oběma smluvními stranami podané, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti nss uvážil: — — — —

Stížnost zcizitelů jest uznati důvodnou. Žal. úřad založil svůj výrok ve věci samé na ustanovení druhého odstavce § 1 pravidel dávk. a na právním názoru, že dávce z přírůstku hodnoty podléhají práva, která zřizuje zcizitel nemovitostí pro dočasného vlastníka nemovitostí převedené a která jsou takto spojena s držbou této nemovitosti. Pokládá patrně práva ta za součást nemovitostí spolu s ní převedenou. Názor tento spočívá na mylném právním pojetí zmíněného ustanovení.

Dle zásady v § 1 odst. 1 vyslovené vybírá se dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí při jejím převodu. Titulem pro předpis dávky jest převod nemovitostí, předmětem dávky pak přírůstek hodnoty nemovitostí vzešlý v době od nabytí do zcizení. Dle odst. 2 § 1 jsou nemovitostem na roveň postavena práva, která dle obč. práva platí za věci nemovité.

Smysl tohoto odstavce ve spojení s odst. 1. jest zřejmě ten, že při převodu takových práv vybírá se dávka z přírůstku hodnoty jich, t. j. rozdílu mezi cenou jejich při převodu, který dává podnět k vyměření dávky a cenou nabývací, t. j. cenou při posledním předchozím převodu ve smyslu § 5 odst. 1. Zřizuje-li zcizitel nemovitosti u příležitosti jejího převodu nějaké právo na prospěch nabyvatele nemovitosti, nejde tu o převod ve smyslu odst. 1 a nepodléhá tudíž takovéto zřízení práva dávce z přírůstku hodnoty, neboť nemůže tu býti přírůstku hodnoty

práva, které dříve tu nebylo a teprve při převodu nemovitosti bylo založeno.

V daném případě nebyla převedena již existentní práva s držbou zcizené nemovitosti spojená, nýbrž byla teprve při převodu nemovitosti smlouvou mezi zcizitelem a nabyvatelem nově založena a nepodléhají tudíž dávce z přírůstku hodnoty.

Č. 5473.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Horní právo: Jak jest postupovati při vyměření dávky při převodu báňské nemovitosti, zejména co do investic?

(Nález ze dne 10. března 1926 č. 5014.)

Pre judikatura: Boh. 671 adm. a j.

Věc: Ing. Karel K. v B. (adv. Dr. Emil Fanta z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím nebyla uznána připočítatelnost nákladů ve stížnosti uplatňovaných, se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Kupní smlouvou z 3. března 1920 zcizil st-l horní nemovitosti zapsané v horní knize Mostecké vl. 504 a 895 v Č. a vl. 735, 758 a 759 ve V. za 1,400.000 K a vedle toho stroje, náčiní a nástroje na tomto dolu se nalézající za 125.000 K.

V přiznání k dávce uplatňoval připočítatelné náklady dle § 9 dávk. řádu pro Čechy z r. 1915 ve výši 635821 Kč 54 h a ve zvláštním podání blíže opodstatnil. Předložil výměřovacímu úřadu dle seznamu A účty č. 1—266 o koupi hmot a spojených s tím výlohách ke zřízení a zvětšení podniku nutných, které vesměs sloužily ke zvýšení hodnoty nemovitostí a to nejen výdaje do dubna 1919, nýbrž i výdaje pozdější, které sloužily k dalšímu zvětšení podniku; výlohy tyto obnášely 398.700 K 74 h. V seznamu B byly uvedeny dopravní listy č 1—33 o dopravě hmot v seznamu A uvedených ve výši 6114 K 90 h, v seznamu C výkazy o mzdách dělníků, kteří byli přijati ke zřízení a vybudování horního podniku. Do 28. února 1919 vztahují se veškeré práce na přípravu k dobývání uhlí; v pozdější době, kdy částečně ustanovení byli dělníci k dobývání uhlí, naznačil st-l v knize mezd zvláštním označením ony mzdy, které se vztahovaly na zřízení nových staveb, výlohy ty obnášejí 135.515 K 72 h. V seznamu D uvedeny výlohy vedení podniku a platy per 95.490 K 18 h.

Vyměřující úřad ještě před tím, než doklady ty byly předloženy, vyměřil platebním rozkazem ze 7. prosince 1921 dávku z přírůstku hodnoty částkou 343.109 K 38 h. K odvolání st-lovu zavedl pak k poukazu druhé stolice řízení k určení připočítatelných nákladů a uznal výměrem z 2. listopadu 1923 ze seznamu A jen částku 152.394 K 16 h, ze seznamu B 2421 K 45 h a ze seznamu C 81.214 K 50 h. — celkem 236.030 11 h, neuznal však vůbec výlohy v seznamu D uvedené, takže uznány nebyly náklady 304.301 K 25 h.

Žal. úřad po slyšení st-e nař. rozhodnutím vyslovil, že se stížnosti do plat. rozkazu vyhovuje jen potud, že do bodu 2) plat. rozkazu vkládá